

ЗОСИМОВИЧ ВОЛОДИМИР ЮРІЙОВИЧ

(До 85-річчя від дня народження)

4 грудня 2018 р. виповнилося 85 років відомому геологу, знавцю стратиграфії палеогену і неогену України, доктору геолого-мінералогічних наук, завідувачу відділу палеонтології та стратиграфії кайнозойських відкладів Інституту геологічних наук НАН України Володимирі Юрійовичу ЗОСИМОВИЧУ

Володимир Юрійович народився на Донбасі (с. Залізне Дзержинського району Донецької області). Під час війни разом з батьками переїхав до м. Кемерове. У 1948 р. повернувся до України (м. Кадіївка Луганської області), де закінчив середню школу. Восени 1952 р. поступив на геологічний факультет Київського державного університету імені Т.Г. Шевченка, який закінчив у 1957 р. за спеціальністю «геологічна зйомка та пошуки родовищ корисних копалин».

Після завершення навчання Володимир Юрійович залишився працювати у Науково-дослідному секторі при університеті. Під час виконання геологознімальних робіт в межах територій аркушів «Слов'янськ», «Київ», «Харків», «Куп'янськ» В.Ю. Зосимовичем було зібрано велику кількість фактичного матеріалу з вивчення палеогенових відкладів Дніпровсько-Донецької западини, їх стратиграфії та фауністичної характеристики. Результатом цієї великої праці у 1966 р. став захист його кандидатської дисертації «Олигоценые отложения краевых частей Днепровско-Донецкой впадины».

Після успішного захисту з 1967 по 1972 р. Володимир Юрійович працював науковим співробітником Геологічного музею Центрального науково-природничого музею АН УРСР, а з 1972 р. й до теперішнього часу доля нашого ювіляра пов'язана з Інститутом геологічних наук НАН України: тут він пройшов шлях від вченого секретаря Інституту до завідувача відділу. У 1992 р. блискуче захистив докторську дисертацію «Верхний эоцен, олигоцен и миоцен Субпаратетиса». Ця робота стала етапною у науковому доробку Володимира Юрійовича, її головним результатом було виділення Субпаратетису як

самостійної структурно-фаціальної провінції, що простягалася теренами сучасної південної Прибалтики, південної Білорусі, північної України та півдня європейської частини Росії. Сам Субпаратетис був визначений автором як система морів-проливів, що в другій половині палеогену з'єднувала морські басейни Північної Атлантики з басейнами південної окраїни Східноєвропейської платформи, а в міоценовий час – як система прісноводних водойм типу озеро-море. Цей Великий озерний етап в неогеновій історії Субпаратетису розглядається автором як аналог палеоландшафтів неогенової історії Заураля.

Володимир Юрійович є спів-автором оновлених стратиграфічних схем палеогенових і неогенових відкладів Північної України, зокрема регіоюрусної шкали палеогену, обґрунтування кореляції регіоюрусів з ярусами Міжнародної стратиграфічної шкали та побудови оновлених місцевих стратиграфічних схем Дніпровсько-Донецької западини, Українського щита та окраїн Донецької складчастої споруди. У палеогені він обґрунтував виділення обухівського, межигірського та берецького регіоюрусів, у неогені – новопетрівського регіоюрусу, а також разом з колегами – низки місцевих стратонів. Володимир Юрійович є автором понад 200 наукових робіт, в тому числі співавтором багатьох монографічних зведень, енциклопедичних видань, двох видань Стратиграфічного кодексу України (1997 та 2012 рр.).

Дослідження В.Ю. Зосимовича мають широкий практичний аспект. Зокрема, Володимир Юрійович є відповідальним виконавцем та керівником наукового супроводу робіт з виконання теми «Держгеолкарта-200», виступає у якості



редактора багатьох карт палеогенових і міоценових відкладів Північної України, є членом Науково-Редакційної ради НСК України, редактором багатотомного видання «Геологічні пам'ятки України».

Багаторічна плідна праця Володимира Юрійовича була неодноразово відмічена нагородами. Це – медаль ім. В.І. Лучицького за заслуги у розвідці надр України (Державна геологічна служба України), звання і медаль «Почесний розвідник надр» (Державна геологічна служба України), медаль «За заслуги 1 ступеня» (Всеукраїнська громадська організація «Спілка геологів України») тощо.

Основним напрямом наукових досліджень ювіляра залишається ретельне вивчення стратиграфічного обсягу та літологічних особливостей палеогенових і неогенових відкладів України та суміжних територій, вдосконалення місцевих та регіональних стратиграфічних шкал

палеогену, обґрунтування стратиграфічних підрозділів різного рангу та відповідна розробка нових стратиграфічних схем різного масштабу.

Окремою сторінкою наукового життя Володимира Юрійовича є Палеонтологічне товариство при Відділенні наук про Землю НАН України, віце-президентом якого він є уже майже 30 років. Підготовка та проведення щорічних сесій Товариства, випуск збірників наукових праць за ці роки ніколи не обходилися без його діяльної участі.

Щиро вітаємо ювіляра і бажаємо йому міцного здоров'я, сімейного щастя, нових наукових відкриттів та наснаги в досягненні наступних вершин.

*Відділ стратиграфії на палеонтології
кайнозойських відкладів,
редколегія «Геологічного журналу»*